

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Ole Vagn Christensen startede sit indlæg med at sige, at han ikke ville ofre denne forespørgsel mange bemærkninger.

Jeg må sige, at indtil nu har vi fået flere bemærkninger, end vi næsten har turdet håbe på.

Fru Pia Christmas-Møller har nævnt en række af de forhold, som det kunne være interessant at få belyst yderligere. Jeg vil fastholde de tre, jeg nævnte i mit forrige indlæg, for nu sagde hr. Ole Vagn Christensen, han ikke kunne nå at svare på dem.

Det første halvandet minut talte hr. Ole Vagn Christensen om noget, jeg overhovedet ikke har spurgt om. Det kunne han så have sprunget over; men jeg gentager spørgsmålene til hr. Ole Vagn Christensen.

For det første: Hvordan vil Socialdemokratiet dokumentere, at det nuværende system, altså set i a-kassesammenhæng, giver den mest effektive udnyttelse af dagpengene? Dokumentation ønskes.

For det andet: Vil Socialdemokratiet medvirke til, at der bliver gennemskuelighed, således at medlemmerne kan se, hvad de betaler i fagforeningskontingent, i a-kassebidrag og i administrationsbidrag? Det tager ikke lang tid, ja eller nej. Vil Socialdemokratiet være med til, at medlemmerne af a-kasserne får denne helt oplagte mulighed? Det burde være en selvfølge, men er det ikke i dag, fordi man åbenbart har nogle fordele ved at sløre tallene.

For det tredje og sidste vil jeg gerne vende tilbage til hr. Ole Vagn Christensens meget upassende angreb dels på forespørgslen, og dels, tror jeg også, på nogle, som allerede i dag ikke er lige akkurat i de a-kasser, som hr. Ole Vagn Christensen ønsker, de skal være i. Derfor må jeg bede om, at hr. Ole Vagn Christensen fortæller os, hvad han tænker på, og hvorfra han har de formodninger, der fik ham til at sige, at vi ikke kan have det her sammensurium, som gør, at folk kan gemme sig.

Jeg vil gerne sige, for at hr. Ole Vagn Christensen ikke skal spilde tid på det, at der ikke er grund til at nævne Kristelig A-kasse. Det har vi jo fået belyst, efter at arbejdsministeren var inde på banen. Der var jo helt klar baggrund for, at de havde nogle tal, der var lidt højere, men dog slet ikke så høje som i Kvindeligt Arbejderforbund og i SiD, så derfor er den ikke noget godt eksempel, hvis det er den, hr. Ole

Vagn Christensen har i baghovedet, når han siger disse ting. Nej, lad os få at vide, hvad det er, han tænker på. Hvor er det, frygten ligger, med hensyn til at folk skal kunne gemme sig?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er meget genialt af hr. Helge Sander at stille nogle spørgsmål i forbindelse med bemærkningerne om risiko og det tværfaglige og så bagefter stille tre spørgsmål, og når jeg så svarer på det med risikoen, sige, at så nåede jeg desværre ikke at svare på de spørgsmål, der var stillet. For det andet, som var et angreb på os, følte jeg, at jeg havde behov for at give hr. Helge Sander nogle oplysninger om, og det brugte jeg selvfølgelig lidt tid på.

Men nu skal jeg så springe over det med det nuværende systems effektivitet – det har jeg været inde på – og at jeg kan se, der vil opstå nogle farer i det øjeblik, man gennemfører et sammensurium.

Det andet spørgsmål, som jeg ikke nåede at svare på, var om gennemskueligheden i forbindelse med kontingenter og den afgrænsning, der ligger der. Som jeg har forstået det, står det faktisk i loven. Når jeg ser tilbage, blev den første lov om a-kasserne vedtaget i 1907 og om arbejdsformidlingen i 1913. Den første samlede lov for disse områder blev vedtaget i 1921, og her mener jeg faktisk også, man lagde op til, at det skulle være holdningen, efter at statsanerkendelsen og statsstøtten kom med ind i betragtningerne.

Så var der et spørgsmål i fru Annette Justs indlæg om mistænkeliggørelse. Jeg finder faktisk, at der er tale om en meget stor mistænkeliggørelse af det gode arbejde, som i dag udføres af a-kasserne. Jeg gør det på baggrund af, at jeg netop har sagt, at der er denne adskillelse også omkring det økonomiske og de ting. Der er en række mennesker her, som udøver en stor gerning for at hjælpe deres medlemmer til at få de bedste muligheder på arbejdsmarkedet, og sådan har det altid været. Jeg føler faktisk, at det er det arbejde, de gør, og hvor det ser ud til, at det går bedre og bedre, at der kommer flere og flere i gang, man mistænkeliggør.

Men nu lyser den røde lampe igen, så jeg vender tilbage.